

Řeknu-li bujón, pak je to hlavně proto, že jsem si jaksí oblíbil přirovnávat hudební dobroty k názvům pochutin. Bujón je silná polévka, do které když se přidá něco z ozvěn valašských kotárů, nějaké to echo také z opačného koutu - z Rumunska, přidá se hrst toho zemitého muzikantského umu, který se nebojí do svého karpatského oblouku uzavřít také trochu metalových prvků, tak vznikne **Paladran**, podle mého soudu jeden z nejzajímavějších hudebních počinů naší současné folkové scény. Nebo metalové? Anebo to bude pod obojí způsobou?

Tak, a teď je to venku. Můžeme si vůbec dovolit nazvat hudební projev, ve kterém zazní pravověrné dži-dži, ještě vůbec folkem? Může si folk dovolit těžce kovový zvuk? U metalu si s folkovými prvky nejsem moc jist, u folku ano, ten snad může úplně všechno. Problémem zůstane, co na to skalní příznivci ničím neposkvřených škatulí. Nicméně jsme v době fúzí nejrůznějších žánrů a world music slyšíme dokonce už i z rádií. Jsem přesvědčen, že Paladran může přinést hudební uspokojení oběma jmenovaným, zcela protichůdným stranám.

Projekt Paladran vznikl pod čepicí vsetínského kytaristy, akordeonisty a zpěváka, experimentátora a zvukového hledače Hynka Stančíka alias Hyenika jako čistě studiový projekt. Svým zcela osobním způsobem uchopuje zmíněné hudební ingredience a sám se prezentuje coby duchovní otec karpatského prog-folk-metalu. V Paladranu zúročuje i zkušenosti získané dříve při spolupráci se Symfonickou Dásní a s SSOGÉ. Svou roli při uskutečňování projektu sehrála moderní komunikační technika, díky které mohli pečlivě navybírání muzikanti dát dohromady dílo, které již v tuto chvíli má svoji CD podobu. Mini CD obsahuje celkem pět hudebních útvarů s celkovým časem necelých 23 minut a dostalo název

Nodfyr

, název o nic méně tajemný, než názvy všech pěti obsažených hudebních děl.

Že má Nodfyr něco společného s ohněm, uvidí případný šťoural hned při prvním pohledu na booklet. Jeho plameny by mohly v prvním plánu evokovat velmi drsný a všechny smysly spalující projev, obsažený ve spirálově orientovaném binárním kódu stříbrného kotoučku. Na mě osobně však hudba Paladranu působí spíše optimisticky, kontrasty mám rád, takže mi nevádí drsný úvodní zvuk následovaný jemnou zvukomalebnou linkou. V textech uslyšíme také určitá dostředivá poselství, což je jeden ze styčných bodů s folkovým žánrem. Folk bude připomínat také to, že zpěvák hezky zpívá, je mu rozumět a nechroptí, případně nebleje, jak můžeme slyšet u extrémních metalových úletů. Určitá pompéznost a přiměřeně dávkovaná hudební virtuosita není nabubřelá. Připadá mi spíše pokorná, směřující u mě v přesvědčení, že stále má smysl hledání nových hudebních projevů, a že tak stále ještě nejsme na konci všech hudebních snah, nýbrž uprostřed běhu. Metalové prvky zde znějí v jiném kontextu, proto zařazení Paladranu na pomezí folku i metalu chápu jako zcela přirozené.

Přesto, že CD bylo natočeno internetově komunikační metodou, zpracováváno dále ve čtyřech studiích po celém Česku, nepostrádá živost, energii a radost, kterou známe z pódiových produkcí našich hudebních oblíbenců. Tato, určitým způsobem pohodlná, nahrávací metoda však způsobuje to, že nelze počítat s živou koncertní podobou, což může být škoda pro chtivé obecenstvo, ale zároveň třeba výhoda pro pořadatele ortodoxních folkových festivalů. Paladran je totiž, jak už bylo řečeno, docela silný vývar. Doporučil bych všem, aby si jeho ochutnání nenechali až na dobu, kdy jej budou chválit jejich kamarádi. Celé mini CD je totiž ve velmi dobré kvalitě volně ke stažení na stránkách www.paladran.com.

Paladran - karpatský kořeněný hudební bujón

Napsal uživatel Dušan Trličík
Čtvrtek, 18 Leden 2007 04:00

Hyenik - kytary, akordeon, zpěv
Pedro DeLuxe - kytara, klávesnice, basa
Wonderbra - basa, kontrabasa
Robert - bubny
Petr Mužík - hoboj
Hedvika Pěňčíková - flétna
Pavel Ptáček - cello
Skuny - zpěv
Mira Urubek - housle
Martin Kovář - viola
Michal Kovář - kontrabas Linky:
<http://www.paladran.com>
<http://ssoge.com>
<http://sd.euweb.cz> {desky 1041}